

de Vogelvrienden Krimpen

Onze Vogels

Maandblad van de Nederlandse bond van vogelliefhebbers | 71^e jaargang

Nummer 2 | februari 2010

Onder andere in dit nummer:

- 42 – Een fotografische impressie van de Bondsshow 2010.
- 50 – De bleekwang mutatie bij de zebra vink
- 64 – Tentoonstellen en de Keuring

42

foto: Piet Onderdelinden

43

KWEEK MET DE BLAUWVLEUGEL MINLA

(*Minla cyanouroptera*)

De blauwvleugel minla ook wel blauwvleugel nachtegaal genoemd is een timaliesoort die voorkomt in zuidoost China, Maleisië, Thailand en Birma. Deze minla's komen voor in de bossen van het bergland met veel onderbegroeiing. De slanke vogels zijn ongeveer 15 cm. lang en zoals de naam al aangeeft hebben ze prachtige diepbloauwe slagpennen in hun vleugels. Ook is hun kruin en kleine kuif blauw van kleur. Het rugdek is warm reebruin van kleur en de kop, borst en buik is licht blauwgrijs van kleur. Het priemvormige snaveltje is hoornkleurig tot loodkleurig naar de punt toe. Tussen man en pop zit ook geen duidelijk waarneembaar verschil. Een prachtig gekleurd vogeltje, waaraan je aan de snavel gelijk ziet dat het om een insecteneter gaat.

Kweekverslag

Het koppel blauwvleugel minla's heeft bij mij de gehele winter in een ruime

gezelschapsvolière gezeten met o.a. Japanse nachtegalen, bruinstaart minla's en nog wat andere kleine insecteneters. Dit ging tot maart goed, maar toen de dagen begonnen te lengen ging het mis. De Japanse nachtegalen die al vroeg met nestbouw begonnen, hadden al snel hun territorium gevormd. Meerdere malen per dag lagen de minla's en Japanse nachtegalen met elkaar over de bodem van de volière te rollen. Ik moest ook snel ingrijpen om mijn vogels te sparen. Je kunt hier ook geen risico's mee nemen, want als er eenmaal een vogel sneuvelt je niet snel aan een andere kan komen. Daarom heb ik mijn blauwvleugel minla's uit de volière gevangen en binnen in het nachthok in een ruime broedkooi (100cm x 55cm x 80cm) geplaatst. In deze broedkooi heb ik bovenin een traliestakstje opgehangen met wat conifeertakjes eromheen.

Op 29 april waren beide vogels met hoofdzakelijk kokosvezel een nest aan

het bouwen in het door mij opgehangen nestkastje. Na een paar dagen hadden ze een prachtig nestkometje gebouwd en op 4 mei werd het eerste ei gelegd. Op 7 mei zat de pop vast te broeden op een viertal eitjes die egaal lichtblauw van kleur waren. Op 18 mei zouden volgens mijn berekening de jongen uit het ei kunnen komen, maar laat in de middag van de 18e vond ik in de drinkbak een viertal kapotte eitjes met het jong er nog in. Dat betekende dus het einde van de eerste ronde. Ik gaf de schuld aan de levende insecten die ik gaf tijdens de broedperiode. Ik was dan ook van plan om dat bij de volgende ronde maar niet meer te doen en ze dan alleen universeelvoer met fruit te voeren.

Op 30 mei werd het eerste ei van ronde twee gelegd en ook dit legsel bestond uit 4 eieren waaruit op 15 juni drie jongen geboren werden. Ik ben ook pas vanaf deze dag weer insecten gaan geven. Na 14 dagen zijn er drie jonge blauwvleugel minla's

foto's: Peter Kokshoorn

uitgevlogen. Ze lijken dan al wat op hun ouders, alleen wat kleiner en nog zonder staart. Er kwam ook nog een derde ronde wat één jong opleverde die helaas door de extreme warmte in de maand augustus kort na het uitvliegen is bezweken. Wat mij opviel bij mijn koppel is dat alleen de pop de eieren uitbroedt, maar na het uitkomen van de jongen zijn het de beide ouders die de jongen voeren en groot brengen.

De voeding

De vogels krijgen het gehele jaar door universeelvoer en een insectenpaté met enkele meelwormen of buffalowormen er doorheen. Ook geef ik ze fruit, zoals appel, peer en wat bessen van de vlierbes, vuurdoornbes en druiven. Tijdens de kweekperiode, na uitkomen van de eieren, werd dit aangevuld met levende insecten waaronder buffalowormen, witte meelwormen, wasmoten en kleine krekeltjes en uit de diepvries buffalo's en

pinkies. Al deze insecten werden bepoederd met een vitamine en mineralenpreparaat.

Tot slot

Ik vind de blauwvleugel minla een prachtige slanke timaliesoort die zich zeer snel voort beweegt. De man laat tijdens het kweekseizoen vaak zijn zeer hoge zang horen. Bij mij is het echter niet gelukt om deze vogels in gezelschap van andere timalies, zoals Japanse nachtegallen of andere soorten minla's te kweken. De drie jonge blauwvleugel minla's heb ik

inmiddels laten sexen en het blijken drie mooie poppen te zijn, waar ik best trots op ben.

Peter Kokshoorn Lelystad
Pd.kokshoorn@planet.nl

43

Kooinr. 8577: de Dabbenegors, bijzonder als vertegenwoordiger van de oorkondewinnaars dit jaar.

5

Kooinr. 838g: Dybowski-astrilde, een fraaie vogel. Vogels waar we zuinig op moeten zijn gezien de import stop.

Kooinr. 6761: Zebrafinch Wang Bleekrug Grijs. Opvallende, weinig voorkomende combinatiekleur van uitstekende fysieke kwaliteit.

5

Kooinr. 7163: Bruinborstrietvink Ino-Creme. Fraai kweekproduct gerealiseerd door overkweken van de Ino mutatie van de Japanse Meeuw naar de bruinborstrietvink.

5

Kooinr. 8582: Gewone saffraanvink, welke we steeds minder tegen komen. Dit was de enigste op de show.

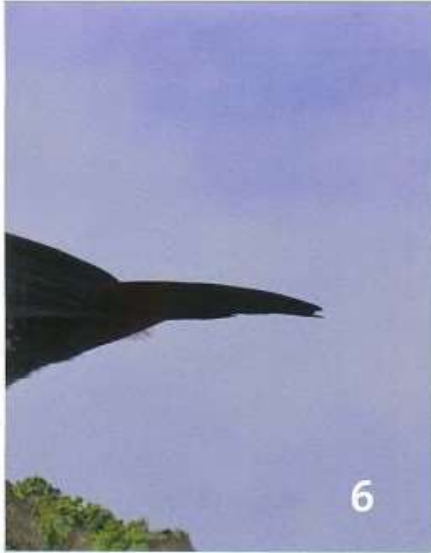
8

Kooinr. 8080: Bruine bichenow astrilde, een mutatie welke de laatste jaren in opkomst is, en welke we elk jaar beter zien worden, een fraai getekende vogel, met een al een vrij goede kleurlegaliteit.

9

43

6

6

Kooinr. 8562: Geelbuikgors Prima vogel, zeer mooi kweekresultaat 93 punten.

3

Kooinr. 8060 & 8062: Spitsstaartamadines in Isabel en Isabel Grijs. Een nieuwe combinatiekleur ter vergelijking samen met de gewone Isabel gefotografeerd.

4

Kooinr. 8407: Kaapse Mus, weliswaar een natuurvogel, maar bijzonder omdat die nog aanwezig is.

Een fotografische impressie van de Bondsshow 2010

Foto's 1 t/m 5: Pieter van den Hooven

Foto's 6 t/m 10: Jacob Hakvoort

Foto's 11 t/m 17: Piet Onderdelinden

10

Kooinr. 7106: Gele rietvink, een vrij eenvoudige vogel van kleur, maar zeker een leuk kweekresultaat. We zien jammer genoeg steeds minder.

43

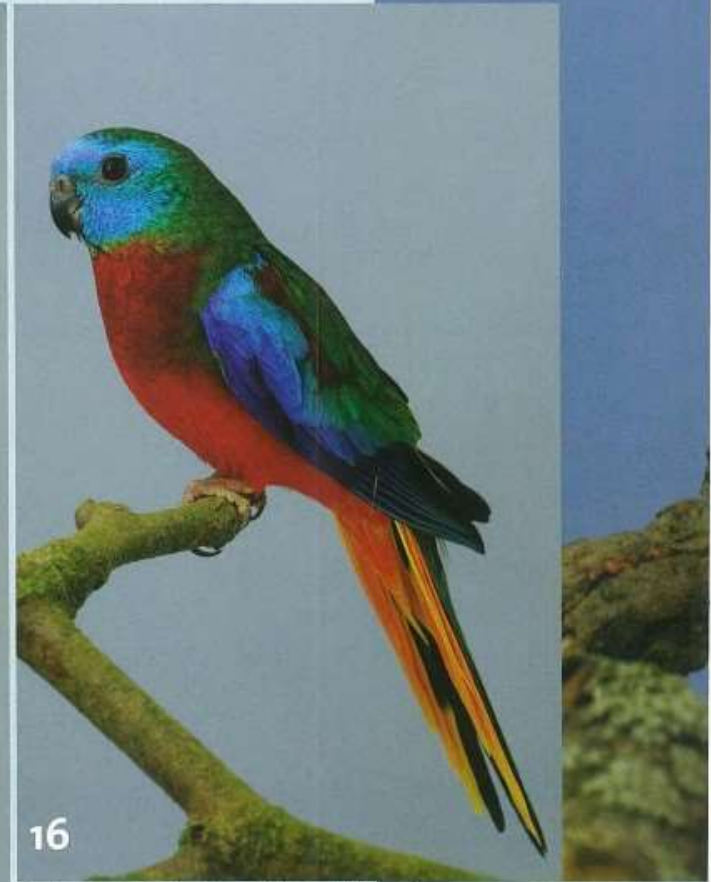
Kooinr. 5208 & 5209: stel Five Fancy, fraai van vorm. Mooi stel.

43

Kooinr. 10347: Molinae Groenwangparkiet, eenvoudig in kleuren – toch een fraaie soort.

Kooinr. 10570: Roodbuik turquoisineparkiet (man), erg fraai doorgekleurd in de rode buik en borst.

11

Kooi nr. 4500: Belgische bult. Een levendige vogel – in toch goede houding aan in de fotokooi.

13

Kooi nr. 3873: Isabel Rood Mozaïek type 2, goede mozaïek van een gerenommeerde kweker.

15

Kooi nr. 11526: Roodflanklori (man), zeker geen alledaagse verschijning op de shows.

17

Kooi nr. 11995: Agapornus personata, door Patrick Kreijkes ingezonden bij de jeugd. Haalde met 91 punten goud. Nog maar kort met vogels bezig en u al in de prijzen!

43

Bloed in de bevedering moet er voor de show uit gehaald worden. Wassen verspreidt het bloed alleen maar. Dan ziet het er nog vliezer uit.

Nat maken met koud water en dan zout erop. Daarna nog een keer herhalen en de kop is schoon.

43

STANDAARD GRASPARKIETEN, HET HELE JAAR DOOR

Op dit moment (half november) heb ik vier koppels in de kweek. Van één koppel heb ik nu zeven jongen uitvliegen. De minst goede doe ik nu reeds weg aan iemand die graag een tam parkietje in huis wil hebben. Het vogeltje is goed gezond, zelfstandig en mak, maar voor mij als tentoonstellingskweker is nu al te zien dat hij te klein is en te smal in kop en schouders.

Dus geen twijfel mogelijk dat hij weg kan. Ja, dat doe ik bij mijn grasparkieten al vroeg, want direct na het uitvliegen volgt meteen de eerste selectie. Toch doe ik dat met enige voorzichtigheid, want soms zijn er jongen bij die na de jeugdruï (3e-5e maand) kwalitatief een stuk beter te voorschijn komen. Twijfelgevallen

mogen dus nog even blijven. Blijken ze na de jeugdruï niet te voldoen, dan gaan ze er alsnog uit. De beste vogels van het nest herken je meestal echter al voordat ze uitvliegen. In mijn kweekboek vermeld ik bij deze betere vogels een pluspunt. In de meeste gevallen blijkt later ook dat het inderdaad de beste jongen uit het nest zijn.

Op dit moment bekijk ik een aantal oudere vogels die waarschijnlijk pas in februari of maart voor de kweek gebruikt gaan worden. Het is eigenlijk best leuk om met deze vogels nog aan een paar shows mee te doen. Begin december is er een show hier zeven kilometer vandaan en een week later

Het bloed is weg maar stoppels zijn er wel zichtbaar en het masker moet nog geconditioneerd worden.

43

is de districttentoonstelling. Ik heb ongeveer acht vogels zitten die hiervoor in aanmerking komen. Ik besluit om aan beide shows met zes vogels mee te doen. Een paar zullen dus twee keer achter elkaar mee moeten. Dat betekent zaterdag de vogels uitkooien, drie dagen pauze en dan weer inbrengen. Het is dus goed opletten in welke toestand de vogels van de show terugkomen. Als ik mijn vogels van een show terughaal krijgen ze drinkwater met vitamines toegevoegd. Dit is een van de weinige keren dat ik vitamines toedien. De rest van het jaar moeten ze dit gewoon uit hun voeding

halen. Voor een show moeten de vogels ook showklaar gemaakt worden. Ik zie dat een van de mannen opgedroogd bloed in de kopbevedering heeft. Normaal was ik de voorhoofden met babyshampoo, maar bloed verspreid je daar alleen maar mee en daar wordt het dus niet mooier van. Het is echter eenvoudig schoon te maken. Je maakt het voorhoofd nat met koud water en dan doe je er wat zout op. Dat klinkt erger dan het is, want het is immers geen open wond. Als de kop hierna opgedroogd is moet het meestal nog een tweede keer gedaan worden, maar de kop is daarna echt wel schoon.

Dilemma! Ben ik druk bezig mijn vogels showklaar te maken, blijkt bij mijn beste vogel de onderliggende staartpen nog gedeeltelijk in de schacht te zitten. Over drie dagen is al de inbreng. Ik twijfel nog of ik haar in zal zenden, want een week later heb ik nog een show en dan is deze staartpen zeker weer volgroeid. Ik loop ook de andere vogels na. Ze zitten er goed bij, alleen heeft een aantal vogels nog wat ruistoppels op de kop. Om deze stoppels tijdig uit de schacht te krijgen kam ik de kop gewoon met een ijzerzaagje (u leest het goed). De schachten springen dan open en die blaas ik dan zo weg. Morgen

Kammen met een ijzerzaagje doet de schachten wegspringen.

zal alle bevedering er dan weer pico bello uitzien. Bij een paar vogels zitten de voorhoofdsbevedering net boven de snavel wat aaneen geplakt. Met een warm sopje van babyshampoo wordt dit eenvoudig met een watje gereinigd. Een paar geknakte staartpennen houd ik even boven de stoom van een ketel kokend water, waarna deze pennen gelijk weer rechte trekken. In de vlucht kunnen de vogels nu eerst weer opdrogen. Gisteren heb ik de maskers al bijgewerkt, dit betekent dat ik een overdaad aan stipjes heb weggehaald. Eerst de bovenliggende stippen en dan nog wat tussenliggende stippen. Morgen is dan de inbrengavond. Inbrengen doe ik bij voorkeur nadat de vogels gegeten hebben, zodat zij in de drukke tentoonstellingsruimte tenminste met een gevulde krop de nacht ingaan.

Het geeft mij altijd weer veel voldoening om de vogels showklaar te maken. Ze zien er dan altijd zoveel beter uit. Je ziet ze daarna echt showen en daar kan ik toch zó van genieten. Dan denk ik bij het inbrengen: "Laten jullie je morgen aan de keurmeester ook maar op je mooist zien". Een goede beoordeling volgt dan vanzelf wel. Als ik dan naar huis rij heb ik altijd een prettige spanning. Zullen zij zich morgen goed tonen? Zullen ze het morgen goed doen? Ik kijk dan ook al uit naar de opening van de show.

Tekst en foto's: Jan Bouwmeester

Wordt vervolgd!

Zo, nu is hij klaar voor de tentoonstelling.

43

Bleekwang grijs: Ongeveer het ideaalbeeld zoals we dat voor ogen hebben. Een 50% gereduceerde wang- en flankkleur. De egaal creme buik is geaccepteerd; over de zwakkere borsttekening en de wat mattere rugdekkeur wordt in de standaard niet gerept.

43

DE BLEEKWANG MUTATIE BIJ DE ZEBRAVINK

Na ruim 20 jaar bleekwangen te hebben gekweekt, wordt het hoog tijd om hierover eens wat op papier te zetten. Het lijkt me het beste om maar bij het begin te beginnen.

Oorsprong

Het moet in 1988 geweest zijn dat in een gesprek (uiteraard over zebrafinches) met mijn zebrafinchvriend Hans de Vries uit Leeuwarden, een door hem gekweekte opvallende zebrafinch ter sprake kwam. Het betrof een bruine bleekkrugachtige man, maar met een crème buik. Nu hebben alle bleekkruggen altijd een spierwitte buik, dus wij waren het er direct al over eens dat het geen bleekkrug kon zijn. Niet lang na ons gesprek besloot ik er toch maar eens een rit naar Leeuwarden aan te wagen. Zo'n "bleekkrug" met crème buik was een goede reden om weer eens bij Hans' vogels te kijken en konden we meteen weer even bij praten. Fotocamera mee! Je weet maar nooit wat daar in Leeuwarden nog meer voor aparte vogels worden gekweekt!

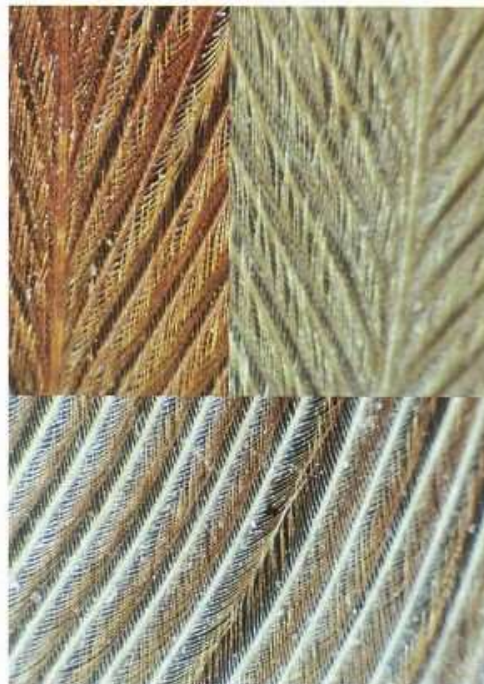
Bleekwang grijs: De in de tekst aangehaalde vogel met vrijwel 100% reductie van wang en flank. Opvallend is dat de borsttekening lang niet zo sterk is gereduceerd. Een vogel die zondermeer al minder phaeomelanine bezit (selectie vanuit een goede heldere grijslijn), maar wel weer egaal (licht)creme is van borstband tot onderstaartdek.

Bleekwang grijs: Een exemplaar met slechts minimale reductie van wang en flank. Wel een hoge phaeo concentratie (zie de crème buik). Mogelijk heeft een selectie naar minimaal of maximaal phaeomelanine bezit toch ook invloed op de kleurdiepte van wang en flank?

Na een bak koffie al snel bij de vogels gekeken. Inderdaad zat er een zebra-vink man met een "bleekrug" wang en flank, maar met een crème buik als bij een normaal bruine. Ook de rugdekking was wat donker voor een bruine bleekrug, maar omdat de bruine bleekruggen in die tijd nog niet zo fraai waren als tegenwoordig, viel dat niet bijzonder op. Natuurlijk was ik nieuwsgierig waaruit deze vogel was gekweekt, waarop Hans het volgende vertelde.

In het najaar van 1987 werd door hem een grijze man ontdekt met bleekrugachtige wang en flank in de toenmalige dierenspeciaalzaak van de heer Koen Dijkink in Harlingen. Gedacht werd aan een vreemd uitziende bleekrug, maar de crème buik paste hier niet bij. Bij nakweek bleek uit het verschijnen van enkele gelijk uitziende zonen (naast normaal grijze zonen) direct al dat het een dominante mutatie zou moeten zijn. De naam bleekwang werd toen eigenlijk al direct voor deze kleurafwijking gebruikt. Doordat deze eerste bleekwang grijze split voor bruin bleek te zijn, werden ook enkele bruine poppen geboren. Eén van

Een paar flankveertjes door de microscoop bekeken om het verschil in reductie te illustreren:

links boven: normaal grijs: veer geheel gevuld met phaeo
rechts boven: bleekrug grijs: reductie overal gelijk
onder: bleekwang grijs: phaeoreductie in baarden totaal, en vervangen door eumelanine (dit laatste is slecht zichtbaar door wat overbelichting van de lichte delen), phaeo alleen nog aanwezig in haakjes in (bijna) normale concentratie. Bij donkere bleekwangen zijn de gehele haakjes roodbruin, bij de lichtere exemplaren bevindt zich alleen nog phaeomelanine in de uiteinden van de haakjes.

Zo kun je zien dat dezelfde kleur (de wangkleur van een bleekrug en van een bleekwang) door een totaal andere reductie kan ontstaan.

Zwartwang grijs met (de eerste)
Zwartwang bleekwang grijs.
Twee broers uit een vrij goede
zwartwanglijn. Goed te zien is dat
alle mantekening is gereduceerd.
Daarnaast is de veel cremere buik
opvallend.
De tweede combo is momenteel
nog niet op kleur, maar krijgt een
nog grijzere flank.

deze poppen werd gebruikt in de bruinkweek. Deze pop bleek de bleekwang factor mee te hebben gekregen van haar vader en gaf een bruine bleekwang man, zodat in twee generaties de gehele vererving van de bleekwang factor duidelijk was, dominant en autosomaal. Over deze bleekwang bruine man ging dus de in het begin genoemde discussie en aan het eind van de middag mocht ik deze mee naar huis nemen om er wat verdere proefparingen mee te doen. Sindsdien kweek ik jaarlijks een (klein) aantal bleekwangen.

Waar doet de bleekwang mutatie?

In eerste instantie leek het erop dat de bleekwang mutatie een reductie van het phaeomelanine veroorzaakt. Het vreemde was echter dat in de buikstreek het phaeomelanine een toename vertoonde. Vanaf de borstband tot het onderstaartdek was de gehele onderzijde egaal crème, terwijl bij de grijze broers deze kleur normaal wit was met enkel een min of meer crème kleur op het onderstaartdek. Ook de witte staartblokken waren crème en niet wit zoals bij een normaal grijze. Na het kweken van enkele tientallen bleekwangen in de eerste jaren bleek dit kenmerkend voor de bleekwang, samen met een fletser grijze dekkleur en een toch ook zwakkere borsttekening. Vermeldenswaardig hierbij is, dat onze zebra-vinkennestor de heer Wim Beckman, op een technische dag voor keurmeesters begin 90-er jaren, waar voor het eerst een paar van deze bleekwangen door mij werden getoond, direct heel geïnteresseerd deze vogels bekeek, waarna hij opmerkte: "Dit zijn vogels met een gereduceerde mantekening, hoe vererft dat?" terwijl de andere aanwezigen deze "fletse" vogels nauwelijks een blik waardig

gunden. Daaruit blijkt maar weer eens het inzicht van de heer Beckman, want inmiddels is gebleken dat de bleekwang factor geen phaeo reducerende factor is, maar een factor die inderdaad mankenmerken reduceert. Om dit aan te tonen heb ik vorig jaar een paring opgezet met zwartwang, waaruit afgelopen jaar twee F2 combinatiemannen zijn gekweekt. Deze zwartwang bleekwang vertoont ook in de nu zwart geworden mantekening dezelfde reductie. Werd in de eerste jaren de zwakkere borsttekening gewijd aan een toevallige bijkomstigheid, nu is duidelijk dat ook dit komt door reductie van mantekening. Wat meer phaeo in de witte veervelden en een wat fletser grijze rugdekkleur is ook typisch voor poppen. We kunnen dus vaststellen dat de bleekwang factor een mankenmerken reducerende factor is. Gelukkig wordt het gedrag verder niet aangetast. De vogels gedragen zich als normale mannen en ze planten zich ook normaal voort.

Wat is nu het ideaalbeeld?

De bleekwang reductie is wat variabel. De meeste bleekwangen vertonen een kleurreductie van ongeveer 50%. Een enkele uitschieter vertoont een mindere reductie en gaat meer op normaal grijs lijken. Wel blijft de buik veel meer crème dan bij normaal grijs. Een enkele uitschieter de andere kant op vertoont een sterkere reductie met een veel grijzere wang. Bij extreme reductie wordt de wang niet wit (zoals bv. bij een pastel bleekrug man) maar grijs als bij een pop. Van de meest extreme die ik heb gekweekt is hier een foto bijgeplaatst. Deze vogel had ook een compleet grijze flank met enkel wat vage stippen. Hij was in eerste instantie als pop uitgeselecteerd. Na verloop van

Bleekwang bruin
Een combinatiekleur die door de zachte tinten toch een aantrekkelijke kleurslag oplevert

tijd viel me wel op dat deze "pop" wat erg veel mantekening op de borst toonde, maar pas toen ik "haar" uitgebreid zag zingen viel het op dat het een extreme bleekwang man was. Inmiddels is een standaardbeschrijving opgesteld. Als ideaalbeeld wordt de bleekwang beschreven met een 50% reductie van wang- en flankkleur. Wel wordt een normale borsttekening verlangd en een normale rugdekking. Mogelijk dat dit door selectie te verwezenlijken is, maar gezien de werking van de bleekwang factor zal dit soepel moeten worden beoordeeld. Een crèmere buikkleur is wel toegestaan.

Genetische bleekwang poppen zijn gewoon mogelijk. D.w.z. dat ook poppen de gemuteerde bleekwang factor kunnen bezitten en doorgeven. Zij zijn uiterlijk echter gewoon grijs en niet herkenbaar als bleekwangen. Ze bezitten immers geen mankenmerken die gereduceerd kunnen worden. Die enkele zgn. bleekwang pop die soms als zodanig was ingeschreven betrof in alle gevallen een grijze pop met mankenmerken. Vooral de wangvlek van zo'n pop kan erg veel lijken op de wang van een bleekwang man. Bleekwang poppen worden dan ook niet gevraagd.

Mogelijkheden voor de kleurkweek

Het zal duidelijk zijn dat deze minder spectaculaire mutatie voor veel liefhebbers minder aantrekkelijk is dan bv. de oranjeborst of zwartborst. Vooral de eerste jaren was er maar zeer beperkt belangstelling voor. Geleidelijk aan zijn er toch meer geïnteresseerde kwekers en komen we wat vaker een bleekwang tegen. Door de dominante vererving is het ook redelijk eenvoudig een bleekwang te kweken en ook van een goede kwaliteit. Zo nu en dan een fysiek goede grijze pop aanschaffen is voldoende om de kwaliteit van

de bleekwangen op een hoger peil te brengen en daar te houden. Combinatiemogelijkheden zijn er natuurlijk voldoende, maar vele zullen geen aantrekkelijke TT-vogels opleveren. Bleekwang bruinen kunnen in ieder geval aantrekkelijke zacht gekleurde vogels opleveren. Andere reductie factoren hebben tot nu toe weinig aantrekkelijke combinaties opgeleverd. Door gebruik van enkele fysiek goede "grijze" poppen uit de bleekwangkweek voor de kweek van verse split agaten (en natuurlijk het uittesten of dit genetische bleekwangen waren) zijn enkele bleekwang agaten gekweekt. Goed herkenbaar, maar een weinig aantrekkelijk, wat flets totaalbeeld. Ook de dit jaar gekweekte bleekwang zwartwang, hoewel wetenschappelijk heel interessant, zal terecht gekeurd moeten worden als een slecht getekende zwartwang.

Mogelijk dat de blackface combinatie een vogel met veel zwart in combinatie met opgebleekte wang en flank op kan leveren. Als echter alle zwarte mantekening in deze combinatie te sterk reduceert, zal ook hier het totaalbeeld tegenvallen.

Ik denk dat alleen de bleekwang grijze en de bleekwang bruine aantrekkelijke TT-vogels zullen opleveren. Al blijft er ongetwijfeld nog wel wat te experimenteren!

VERVALSING VAN DNA-CERTIFICATEN

Na het smokkelen van vogels, diefstal van vogels en ringenfraude, nu weer een ander onderwerp waar niets vermoedende vogelliefhebbers in het land de dupe van kunnen worden. Nu het vervalsen van DNA-certificaten voor diverse vogels aan bod, waardoor vogels schijnbaar makkelijker verkocht kunnen worden en meer opleveren of om zo "officieel" aan te tonen welk geslacht de vogels hebben. Dit artikel is bedoeld om u te waarschuwen voor deze praktijken en daarnaast om lieden die zich van dit soort zaken bedienen het in het vervolg wat moeilijker te maken.

Begin november 2009 werd ik door dhr. H. van den Berg uit Urk gemaild met de vraag, welke mogelijkheden hij had om fraude met DNA-certificaten, gepleegd door anderen, tegen te gaan. Wat was namelijk het geval? Dhr. Van den Berg wordt regelmatig benaderd door liefhebbers die vogels hadden gekocht met een bijbehorend DNA-certificaat. Deze certificaten staan dan op naam en adres van dhr. Van den Berg en zijn afgegeven door de firma Taurus Diagnostik

te Bielefeld (Duitsland). Deze laatste is een bestaand en zeer goed bekend staande firma die inderdaad DNA onderzoek doet op verzoek van vogelliefhebbers en vervolgens een certificaat afgeeft voor de betreffende vogel. Op zich dus nog steeds niets aan de hand, ware het niet dat de certificaten afgegeven zijn voor vogels die dhr. Van den Berg nooit heeft laten onderzoeken in Bielefeld. Het betreffen certificaten voor boom- en graspiepers, mezen en meer Europese cultuurvogels. Dhr. Van

den Berg heeft volgens eigen zeggen alleen Lonchura soorten, blauwvleugel- en zilveroornachtgalen laten onderzoeken en hiervoor DNA-certificaten ontvangen. Dit betekent dus dat er lieden zijn, zogenaamde vogelliefhebbers, die voor goed geld vogels verkopen aan collega-liefhebbers en doen voorkomen alsof zij de vogels hebben ontvangen van dhr. Van den Berg, nadat deze de vogels heeft laten onderzoeken op DNA voor een geslachtsbepaling.

Al met al een vervelende, maar bovenal oncollegiale, zelfs criminele handeling. Met grote zekerheid kan gezegd worden dat ooit iemand een vogel heeft gekocht bij dhr. Van den Berg, die het bijbehorende certificaat heeft meegeleverd. Dit is ook gebruikelijk bij de verkoop van een vogel. Nadat de vogel met het bijbehorende certificaat uit handen van dhr. Van den Berg in andere handen is gegaan, moet iemand hier mogelijkheden in gezien hebben om hier een slaatje uit te slaan. Naar aller waarschijnlijkheid is het originele certificaat gedeeltelijk blanco gemaakt, gekopieerd en vervolgens opnieuw ingevuld. Eenvoudiger kan het niet, als een koper dan ook nog een kopie krijgt van dit formulier, is er geen haan die er naar kraait en niemand die ziet dat het een vervalsing is. Het spek begint te stinken als een vogel in plaats van een man een pop of andersom blijkt te zijn. In principe kan dat niet, omdat de vogels immers op DNA zijn onderzocht voor geslachtsbepaling. Het is dan ook logisch dat degene dan gebeld gaat worden die op het certificaat staat en dat is onze dhr. Van den Berg. Als deze dan vraagt om welke vogels het gaat, dan gaat het dus over vogels die hij zelf nooit heeft laten onderzoeken.

Er zijn in dit geval dus meerdere gedupeerden. In de eerste instantie de liefhebber die te goeder trouw een vogel heeft gekocht waarvan het geslacht schijnbaar middels DNA onderzoek vast staat (onterecht). In tweede instantie dhr. Van den Berg die telkenmale benaderd wordt met het feit dat een certificaat op zijn naam is afgegeven. In derde instantie de firma Taurus Diagnostik te Bielefeld, die alleen originele exemplaren afgeeft.

taurus diagnostik
veterinairmedische analyses

prof. Universiteit Bielefeld | Bldg V | W7-8227 | Universitätsstr. 25 | D-33615 Bielefeld
Telefoon 0549. 521. 1065404 | Fax 0549. 521. 1065654
www.taurus-diagnostik.de | email: info@taurus-diagnostik.de

Bielefeld, 09.04.2008

CERTIFICAAT
van de DNA-geslachtsbepaling

Vogelsoort: Hadesnon

Wetenschappelijke naam: Lonchura stygia

Identificatie: 7 LRL 38 2008

Geslacht: mannelijk

Het is natuurlijk moeilijk te achterhalen wie dit soort zaken doet. Een dergelijke persoon zal zich niet vrijwillig melden. Dus is het zaak dat wij als vogelliefhebbers meer opletten, niet alles maar voor zoete koek aannemen en daar waar we zaken niet vertrouwen eerst navraag doen, bv. naar echtheid, de oudersparen of misschien wel verder aangifte doen bij de politie van fraude, valsheid in geschrifte, dan wel oplichting. In het geval waar nu over geschreven is gaat het waarschijnlijk om een persoon met de Belgische nationaliteit.

Op woensdag 16 december 2009 heb ik mij in verbinding gesteld met de firma Taurus Diagnostiek te Bielefeld (Duitsland). Een vertegenwoordiger daar, stond mij vriendelijk te woord en was genegen mij informatie te verschaffen, aangezien het probleem van dhr. Van den Berg in Bielefeld al bekend was. Ook de betreffende firma wordt door dit soort praktijken benadeeld. Het werd bevestigd dat dhr. Van den Berg in 2009 op zeven verschillende data vogelveren voor geslachtsbepaling, heeft

laten onderzoeken. Dit betroffen allemaal onderzoeken op veren van Lonchura's en twee op verschillende soorten nachtegalen en absoluut geen Europese cultuurvogels. De firma is inmiddels al aan het nadenken om iets te ontwikkelen waardoor het vervalsen van dit soort certificaten tegen gegaan kan worden, mogelijk middels soort watermerk in het papier. Helaas is de firma Taurus niet bij machte om meer aan dit soort praktijken te doen. Men is wel genegen om bij vragen over mogelijke echtheid van een certificaat hierover informatie te geven. Met genoegen zal men u te woord staan en wel op telefoonnummer 0049.521.1065484.

Wat kunt u er verder als koper van vogels nog aan doen? In ieder geval goed opletten wat u koopt. Als een certificaat is bijgevoegd, let dan op of het een echt certificaat betreft of een kopie. Neem geen genoegen met het kopie alleen. Vraag of u eventuele andere certificaten ook mag zien. Een gekopieerd exemplaar is meestal toch iets vervaagd en omdat oude informatie weggehaald

moet worden, kunnen er ook delen van een tekening of van vaste lijnen verdwijnen. Het certificaat van Taurus laat een papegaai op de achtergrond zien. Als je op dit origineel een gedeelte blanco maakt, verdwijnt ook een deel van de papegaai op de achtergrond. Komt u nu een vervalsing tegen of hebt u het idee dat u weet wie zich hiermee bezig houdt, stuur een bericht naar info@nbv.nl en wij gaan kijken of wij hiertegen iets kunnen ondernemen. Daarnaast kunt u natuurlijk rechtstreeks aangifte doen bij de politie. Fraude, oplichting en valsheid in geschrifte zijn zware overtredingen.

Dhr. Van den Berg, de firma Taurus en ongetwijfeld meer mensen zijn allen te goeder trouw. Het is jammer dat er lieden zijn die misbruik maken van dit soort zaken, om zichzelf ten koste van anderen, maar in het bijzonder van onze mooie vogelsport, te verrijken. U bent nu in ieder geval gewaarschuwd. Het zuiver houden van onze prachtige sport is een zaak van ons allen!

OORKONDES EERSTE EIGEN KWEEK

Ook dit jaar zijn er tijdens de Bondsshow weer een aantal oorkondes voor de eerste eigen kweek toegekend en uitgereikt. Prestaties als deze zijn niet alleen een succes voor de kweker, maar dienen ook zeker het belang van onze liefhebberij! De volgende oorkondes werden uitgereikt:

KWEKER	NEDERLANDSE BENAMING	WETENSCHAPPELIJKE BENAMING
M.J. Geerlings	Europese spotvogel	Hippolais icterina
G. van den Akker	Italiaanse mus	Passer
J. Woldendorp	Afrikaanse groene vruchtenduif	Treron calvus calvus
J.W. Lemmen	Dabbene gors	Almophila strigiceps dabbenei
J.R.M. Vermeulen	Blauwvleugel Kookaburra	Dacelo leachii leachii
P. Vereijken	Grote Peru parkiet	Aratinga wagleri frontata
T.H. Huisman	Marico nectarvogel	Cinnyris mariquensis
G.J.M. Dooren	Geelgroene lorie	Trichoglossus flavoviridis flavoviridis

www.vogelvisie.nl

De website met informatie over 285 Nederlandse vogelsoorten uit 59 verschillende families. Overzichtelijk weergegeven en uitgebreid besproken op een afzonderlijke pagina per vogel.

Ook interessante sites te melden? Tip onze redactie! Ven en uitgebreid besproken op een afzonderlijke pagina per vogel.

Ondanks de zorg die er aan wordt besteed gaat er bij het uitkooien wel eens iets mis. Een leuk klusje om uit te zoeken hoe de vogels, die daardoor in de zaal zijn blijven staan, in Limburg komen en andere vogels van Limburg naar Baarn. In de loop van de 13 jaar zijn de medewerkers op dit punt erg vindingrijk geworden en toen de laatste truck wegreed was er voor alle vogels weer een oplossing gevonden.

Velen vergeten dat er daarna nog twee dagen hard wordt gewerkt om in Bergen op Zoom alles weer op zijn plaats te krijgen.

Om kort te gaan: VOGEL 2010 was weer een geweldige show.

Een woord van dank aan allen die daaraan hebben meegedaan is dan ook wel op zijn plaats. Het is fantastisch om een dergelijk evenement met zoveel vogels en bezoekers elk jaar te kunnen houden dankzij de vrijwillige medewerking van vele tientallen helpers.

De redactie.
VOGEL 2010 werd mede mogelijk gemaakt door:

TAFELKEURING, MAAR DAN NET EVEN ANDERS

Soms is het moeilijk een goede zinvolle vulling te vinden voor de vergaderingen op de verenigingsavonden van de vogelvereniging.

Mensen worden vindingrijk en bedenken activiteiten om het iedereen naar het zin te maken, zo ook de vogelvereniging EEKV te Enschede. Zij maken U graag deelgenoot van hun vinding, vooral omdat het een geslaagde bijeenkomst werd. Hebt U ideeën voor het vullen van een verenigingsavond, morgen of middag. Stuur uw ideeën in en mogelijk kan een andere afdeling hier haar voordeel mee doen. Zondag 11 oktober hebben wij, E.E.K.V.Twente, een tafelkeuring gehouden gestoken in een nieuw jasje. Dit leverde zeer positieve reacties op van zowel de leden, als van de keurmeester.

Hoe zijn we er op gekomen: Al een aantal jaren horen wij op de onderlinge tentoonstelling: "Ik snap niets van die punten op m'n keurbriefje klopt dat wel?". We hebben daarom besloten om de tafelkeuring eens in een andere vorm te gieten. Wat hebben we gedaan? We hebben de keurmeester het keurbriefje van de kleurkanarie's laten uitleggen. U vraagt zich waarschijnlijk af, is dat nou zo

bijzonder? Nee, dat lijkt niet bijzonder, maar de reacties waren overweldigend. We hebben als uitgangspunt de geel intensieve kanarie gebruikt, hiervan waren een zestal exemplaren aanwezig. Het keurbriefje werd door de keurmeester in zijn geheel doorgelicht en de basis uitgelegd. Er werd verteld hoe punten worden verkregen en dat opmerkingen welke op het keurbriefje staan, eigenlijk gewoon kweekadviezen zijn, als je tussen de regels doorleest.

Het keurbriefje was door ons op A3 formaat uitgeprint. De keurmeester kon daardoor duidelijk, zichtbaar voor een ieder, aanwijzen waar hij oplet en wat er wordt beschreven. Het commentaar wat er dan word bijgeschreven, was op deze manier ook erg duidelijk voor de leden. Het mooie is dat als een ervaren keurmeester eenmaal aan het vertellen is, dan komen er mooie anekdotes naar boven om het verhaal te verduidelijken.

Om het net uitgelegde en geleerde ten uitvoer te brengen, moesten we zelf aan de slag in groepjes. Op zes plaatsen werd een geel intensieve kanarie neergezet en een keurbrief op A3 formaat. Elke groep mocht nu zelfstandig een vogel keuren met de geleerde gegevens. Iedereen ging enthousiast en druk aan de slag, dat viel niet mee maar toch. Nadat alle vogels gekeurd waren zijn de keurbriefjes door de keurmeester besproken en werd er gekeken of de gegeven punten terecht waren of niet. Ook werd er gekeken of de punten in overeenstemming waren met de bijbehorende opmerkingen. Ik kan zeggen dat het een strenge keuring is

geworden met de juiste punten, geen punt te veel!

Ondanks de goede kwaliteit van alle vogels, was het toch niet moeilijk om de twee mooiste eruit te pikken. Maar dan komt het ! Wie van de twee is nou de mooiste? Inmiddels zijn we erachter dat hoe langer je kijkt, hoe meer dingen je vind. Gezamenlijk zijn we er uiteindelijk dan toch uitgekomen en werd de beste van het moment beloofd met de hoogste punten. De leden zijn met veel kennis en een uur later dan gepland naar huis gegaan.

Drie uur zinvolle en leerzame vulling, met vogels, met als basis ingrediënten:

- zes gele intensieve kanaries;
- acht op A3 formaat geprinte kleurkanarie keurbriefjes;
- een keurmeester die ook een goed en duidelijk verhaal kan brengen (op een leuke manier).

Wij als leden van de E.E.K.V.Twente hebben een geweldige ochtend gehad. Met als belangrijkste uitspraak van de dag: "Ik heb vandaag meer geleerd, dan in de afgelopen 10 Jaar!"

Bij deze wil ik, namens de afdeling, de keurmeester bedanken voor zijn bijdrage aan deze geslaagde morgen. Hij wilde alleen liever niet met naam vernoemd worden, want hij is bang dat na dit stukje in "Onze Vogels" zijn telefoon rood gloeiend zal staan, door aanvragen van andere verenigingen.

Secretaris EEKVTwente (E-27)
Marcel Levers
info@eekvtwente.nl www.eekvtwente.nl

Mail ons via:
jeugdpagina@
nbvv.nl

GENIETEN IN APELDOORN

Voor de een was het niet de eerste keer, voor de andere twee wel. Het werd een hele belevenis daar in het walhalla van de vogelliefhebberij, VOGEL 2010. Ze reisden samen met twee bestuursleden

van Vogelvrienden Hardenberg e.o., een uitstapje dat jaarlijks een onderdeel wordt van het jeugdprogramma van de vereniging. Bij binnenkomst ging een bestuurslid met hen naar de balustrade om ze boven af wegwijs te maken in het woud van vogels, kooien en stands. Na een rondgang door de hal en op de verkoopafdeling, kregen ze een colatje en een zak zaad aangeboden bij een standhouder. Daarna gingen ze gedrieën op pad. Rowan Tempelman en Gerwin Zweers hadden vooral veel interesse bij hun favoriete vogels, de zebrevinken. Jeroen Schuldink weet al heel veel van vogels via internet: hij vindt alle vogels leuk en wil dit jaar opbouwend beginnen met een koppel grasparkieten, valkparkieten, diamantduifjes en Chinese dwergkwartels. Keuzes maken kan later wel, vindt hij. Alle drie hebben ze hun ringen bij ringencommissaris Henk Oldehinkel in bestelling in bestelronde drie, lekker op tijd. De eerste 10 krijgen ze gratis. Dat is mooi meegenomen!

Natuurlijk ging het ook langs de jeugdstand van de NBvV, waar ze werden toegesproken door Jan de Boer en Harm Kreeft. En natuurlijk kreeg ze een plastic tasje met NBvV spulletjes mee. En ze gingen daar op de foto, met een ander aanwezig jeugdlid. Ook spraken ze met medewerkers, herkenbaar aan het hesje, waaronder Henk Boom. Die is er al van begin af aan bij in Apeldoorn. Zijn specialiteit: op de heftruck, het lossen en laden van de pallets met kooien en de jukken met stellingmateriaal. Aan het begin en aan het eind van een VOGEL, als er nog geen vogels zijn. Op de vrijdag vijf trailers leeg maken en op de maandag weer vol stouwen! Ook de andere dagen is hij met veel plezier druk bezet met andere werkzaamheden. En genieten doet hij ook, net als het Rowan, Gerwin en Jeroen een onvergetelijke zaterdagmiddag werd.

Harry Kruiper

Uitslagen Apeldoorn

De winnaars van de jeugdpuzzeltocht tijdens VOGEL 2010 zijn:

- **Marleen Verbeek uit Elst (11)**
- **Arjan Dalemans uit Klundert (12)**
- **Kim van de Beek uit Zwartebroek (8)**

Bij verkiezing van de mooiste vogel gingen de meeste stemmen naar de Zonparkiet in kooi nummer 11400 van K. Schuitemaker. Als tweede werd genoemd de geel-intensieve kanarie van E. Leusink in kooi 930 – en op de derde plaats eindigde de Inca Kaketoe van Mw. van Bakel-Jansen in kooi nummer 11569. Zo zie je dat onze jeugdleden toch heus wel kijk op vogels hebben!

Onder de “jeugdkeurmeesters” die op deze vogels hebben gestemd zijn ook prijzen getrokken:

- **Lenny Vos uit Hoogeveen (12)**
- **Wouter Sinke uit Kruiningen (12)**
- **Babette uit Urk (10)**

Alle boffers hebben inmiddels hun prijs opgestuurd gekregen.

Foto Pieter van den Hoeven

MIJN KWEK MET DE WITWANG GAAILIJSTER

(Garrulax chinensis)

De witwang gaailijster (*Garrulax chinensis*), ook wel zwartkeel gaailijster genoemd, kent zijn verspreidingsgebied van Zuidoost Azië tot Zuid China. Vooral in de broedtijd kunnen ze zich zeer agressief gedragen tegenover soortgenoten. Na een vijftal jaren tevergeefs geprobeerd te hebben om met deze vogels te kweken, wat volgens meerdere kwekers vaker voorkomt, hebben mijn pogingen om ze tot broeden te krijgen resultaat opgeleverd. Mogelijk heeft dit te maken met het geslachtsrijp worden van deze vogels. Het is me nu dus gelukt om met deze vogels te kweken. In het voorjaar ben ik begonnen met wat meer levend voedsel te verstrekken, zoals moriowormen en meelwormen. Hierdoor kwamen de vogels in een uitstekende conditie, wat natuurlijk een eis is om goed van start te kunnen gaan. Ik heb een aantal verschillende broedgelegenheden in de kooi gemaakt, waaronder een parkietenblok waarvan ik de voorzijde had weggelaten, een goudvinkenkast en een kast met een broodmandje erin. In de kooi staat ook een bolvormige conifeer. Op een gegeven moment zag ik de pop met nestmateriaal slepen. Na haar verder geobserveerd te hebben, bemerkte ik dat ze aan het nestelen was onder in de bolconifeer. Ik heb het grootste kokosnest wat

er te koop is in de conifeer aangebracht en voor de zekerheid maar vast gezet met kabelbinders. De pop begon hierop meteen een nest te maken. Als nestmateriaal verstrekte ik mossen en grassen uit het bos. Hier werd echter geen gebruik van gemaakt. Voor het maken van het nest werd uitsluitend kokosvezel gekozen. Een paar dagen later lag het eerste ei in het nest. Het werden er in totaal drie. Mij was niet bekend hoe lang deze vogels broeden, volgens de één veertien dagen en volgens de ander minstens zestien, maar het werden er uiteindelijk dertien. Tijdens de broed heb ik geen levend voer meer gegeven, omdat de man dan misschien te fel zou worden en de pop mogelijk zou verstoren tijdens het broeden. Van de twaalfde dag af ben ik weer wat meelwormen gaan geven. Een dag later zag ik een eierschaal op de grond liggen. Ook de man zag ik ijverig met voer naar het nest gaan. De dag erop kon ik mijn nieuwsgierigheid niet meer bedwingen en heb ik voorzichtig gekeken. Er lagen twee jongen in het nest. Daarop ben ik begonnen met verstrekken van meer levend voer, te weten meelwormen en moriowormen en uit de diepvries krekels, wasmotten en sprinkhanen met om de paar dagen wat druppels multivitaminen van Quiko.

43

Foto Herman Kollenburg in het nest twee jongen witwang gaaien

De jongen groeiden heel erg hard, want na een dag of vijf moest ik de jongen al ringen (5mm). De ringen had ik zwart gemaakt met een watervast stift om zo te voorkomen dat de man of pop ze als ongewenst zou beschouwen en de ring met jong en al uit het nest zou werpen. Het gaf echter geen problemen. Na een dag of tien zaten de jongen al op de rand van het nest en zouden ze weldra het nest verlaten. Vliegen konden ze nog niet. Ze gedragen zich als takkelingen en ze klimmen dus vanuit het nest in de conifeer.

De volgende nacht kwam het hemelwater met bakken uit de lucht vallen. Ik ging vroeg uit de veren om te kijken hoe het met de vogels was. De één zat mooi in de conifeer verscholen, de ander zat geheel doorweekt en verkleumd op de grond te rillen. Hierop heb ik mijn ziekenkooi gehaald en het natte jong erin gezet, maar helaas na een halfuur was deze overleden. Ik heb toen de kooi dichtgemaakt met plasticglas om verdere problemen te voorkomen. Het andere jong groeide met de dag. Het jong deed precies wat de man ook deed. Dit was een lust om te zien. Na veertien dagen was de pop weer nestmateriaal aan het verzamelen en begon ze het nest weer in orde te maken. Enige dagen later lagen er wederom twee eieren in het nest. Op een gegeven moment ging ik voeren, de pop was even van de nest en bij controle bemerkte ik dat één ei was opgescheurd. Een poosje later lagen beide eieren kapot op de grond. Het al redelijk volgroeide grote jong zat boven de nest. Waarschijnlijk had hij dat gedaan.

Hij was nu nog te jong om hem van de ouders te scheiden.

Enkele dagen later lag er wederom een ei in het nest en om verdere problemen te voorkomen heb ik het al volgroeide jong in een grote broedkooi gezet, zodat ik hem goed in de gaten kon houden. Hij begon direct diepvrieskrekels te eten. Een paar keer per dag gaf ik hem krekels met universeelvoer. Dit heb ik later opgevoerd met moriowormen, wasmotten en sprinkhanen. Het duurde niet lang of hij begon te fluiten. Het zal hoogstwaarschijnlijk een man zijn. De pop had ondertussen twee eieren gelegd en na dertien dagen waren er wederom twee jongen en kon het spel van voren af aan beginnen. De tweede dag lag er een jong dood op de grond. De pop had in mijn ogen een te lange nagel en mogelijk dat dit de oorzaak was. Ik durfde deze niet te knippen, omdat ik bang was dat ik de kweek zou verstoren. Het overgebleven jong groeide voorspoedig. Het eerste jong heb ik vervolgens in een grotere kooi gezet en het laatste jong in de broedkooi. De pop had het nest weer in orde gemaakt en weer drie eieren gelegd. Van deze drie kwamen na dertien dagen twee jongen uit, maar deze lagen de dag erop dood op de grond. Daarop heb ik de pop gevangen, de lange nagel geknipt en de nestgelegenheid weggenomen. Al met al een leuke ervaring, al had ik met wat meer oplettendheid en ervaring toch een paar jongen meer kunnen hebben.

Herman Kollenburg

TENTOONSTELLEN EN DE KEURING

Foto Piet Onderdelinden

Er is tijdens de tentoonstellingsperiode altijd veel te doen rondom de vogelhobby. Met name de strijd om de kampioenen en de andere prijzen doet vaak veel stof opwaaien. Zijn de vogels goed beoordeeld? Hebben ze te weinig, of misschien te veel punten gescoord? De resultaten, zoals die op de keurlijst staan, daar gaat het om. Hebben we het goed gedaan?

In een poging, om de inzender die een zo goed mogelijke resultaat met zijn vogels wil behalen, (nog) wat meer inzicht te geven, zal ik in dit artikel een aantal tentoonstellingonderwerpen behandelen.

Standaardeisen

In de eerste plaats moeten we vogels inzenden die de standaardeisen zo dicht mogelijk benaderen. Dat lijkt normaal, echter er worden nog zeer regelmatig kanaries ingezonden die hier sterk van afwijken en dus bij voorbaat al kansloos zijn om hoge punten te scoren. Een voorbeeld hiervan zijn de vogels in de zwartserie (en diverse kleurslagen in de bruinserie) waar we een lange en brede rug- en flank bestreping vragen, maar waar inzenders volhardden met het inzenden van de fijn getekende exemplaren. Bij de postuurkanaries dienen de zogenaamde minirassen, zoals de raza espanol, fife fancy, Japan hosoo en de gloster niet te groot te zijn, terwijl andere rassen weer niet te klein moeten zijn. Het tentoonstellingsseizoen begint dus eigenlijk al bij het samenstellen van de kweekkoppels! Start met kwalitatief goede oudervogels. Zijn er bij aanschaf van vogels twijfels over een bepaalde kleurslag of over een bepaald ras, ga dan te rade bij een deskundige, zoals een kweker binnen de vereniging, of bij een keurmeester!

Selectie

De selectie is eveneens van groot belang. Door vogels die bij voorhand al niet lijken te voldoen aan de standaard z.s.m. van de hand te doen, geven we overblijvende exemplaren meer rust en ruimte om zich goed te ontwikkelen. Zo kunnen bv. vogels die zich niet snel ontwikkelen (te klein/te iel), die een blijvend gebrek vertonen (vergroeiing van nagel, pootje of snavel) of vogels met bontvorming waar dit niet is toegestaan, uitgeselecteerd worden.

Tafelkeuring

Bij twijfel aan de kwaliteit van bepaalde vogels kan een tafelkeuring een steun in de rug zijn. Veel verenigingen nodigen zo rond oktober één of meer keurmeesters uit om een oordeel te geven over door de leden meegebrachte vogels. De keurmeester bespreekt in het bijzijn van de inzenders deze vogels en wijst op de sterke punten en die zaken welke nog verbeterd moeten worden. Tevens kan hij wellicht

aangeven hoe die verbetering in het volgende broedseizoen tot stand kan komen. Een tafelkeuring (vooral voor de kleurkanaries bij voorbaat te organiseren bij daglicht) kan zeer leerzaam zijn en de kweker helpen om zijn vogelbestand en vogelkennis op een nog hoger peil te brengen.

Inschrijven

Het inschrijven van de te showen vogels vindt altijd enige weken voor de show plaats. Doe dit vroegtijdig. Bepaal welke vogels ingeschreven kunnen worden en controleer of ze compleet zijn. Zo zal een gebroken vleugel- of staartpen die verwijderd wordt, na ruim zes weken pas weer compleet vervangen zijn. Houd daar rekening mee! Trek een pen recht naar achteren uit en niet zijwaarts om de schacht van de pen niet te beschadigen. Een gebroken staart- of vleugelpen levert twee punten aftrek op in de rubriek bevedering. Een doorgegroeide bovensnavel is eenvoudig met een nagelknipper bij te werken. Dit geldt eveneens voor te lange nagels. Ontzie hierbij de bloedlijn welke in een groot deel van de nagel aanwezig is. Bij kanaries met lichte nagels is de bloedlijn onder een sterke gloeilamp goed waarneembaar. Bij donkere nagels is dit wat lastiger. Enige ervaring is dan gewenst. Gaat het toch even fout, dan de nagel onder de kraan kort koelen en de vogel enige tijd in bv. een kistje plaatsen waarin een stukje keukenrol is gelegd. De lichte bloeding zal dan spoedig stoppen, zonder dat de bevedering wordt bevuild.

Cees Broers en Gaston Schijven tijdens een keuring in Boxtel
Foto Theo van Kollenburg

Foto Piet Onderdelinden

Inbrengen

Zorg er voor dat de vogels er bij het inbrengen er op hun 'zondags' op staan. Het begint met een schone kooi voorzien van voldoende wit zand met stokken, bakje en flesje en op de juiste plaats en wijze aangebracht. Indien we vogels willen wassen, dan is het aan te raden om dit één à twee dagen voorafgaande aan het inbrengen te doen. Er is dan voldoende tijd voor het beestje om zijn verpak weer geheel glad en op orde te brengen. Plak het kooinummers recht en op de juiste plaats op de kooi. Een goed verzorgd totaalbeeld van kooi en vogel kan het verschil maken tussen wel en niet kampioen worden. We moeten immers niet vergeten dat na de keuring de eigenlijke vogelshow komt. Als keurmeester heb je altijd in het achterhoofd dat de kampioensvogel veel aandacht van de bezoekers krijgt en het geheel zeer kritisch zal worden bekeken. Houd hier dan ook terdege rekening mee!

De keuring

Als laatste punt in dit rijtje is de keuring. Dit is het moment waar het uiteindelijk allemaal om draait. We roepen altijd dat het een momentopname is. Hier is natuurlijk geen speld tussen te krijgen, immers we kunnen als keurmeester geen tijden naar één bepaalde vogel blijven kijken. Of we nu drie of dertien minuten naar een kleurkanarie kijken, de tekening van deze vogel zal nauwelijks veranderen. Dat geldt eveneens voor de lipochroomtint, welke goed of minder goed is. Geheel anders kan het zijn bij diverse postuurassen. Neem bv. een Scotch fancy waarbij we een houding vragen in de vorm van een halve maan, waarbij de staart duidelijk onder de zitstok doorsteekt in lijn met de rug. Toont hij op de keurtafel deze houding, dan kan hij voor deze rubriek het maximum aantal punten krijgen. Blijft deze houding achterwege, dan kan dit zomaar drie punten of meer kosten. Voor dit ras geldt als ook voor vele andere postuurassen, dat de vogels zeer rustig moeten worden verplaatst van de stelling naar de keurtafel. De voordragers hebben zeker een belangrijke taak in deze. Daarnaast dient de keurmeester de vogel de tijd te geven om de goede houding aan te nemen. In de reglementen van

de NBvV is hier overigens terdege rekening mee gehouden, daar er is voorgeschreven dat een keurmeester per dag maximaal 70 postuurkanaries mag keuren, tegenover 80 kleurkanaries.

Ik hoop dat bovenstaand mag bijdragen tot nog betere resultaten voor de inzenders!

Piet Wassenaar, keurmeester van kleur- en postuurkanaries Barneveld, augustus 2009.

Volierebouw Nederland

Onze specialiteit is... Topkwaliteit!

Hermsen Volierebouw Nederland
Wijk bij Duurstede
Nieuwe Tielseweg 57-22
4001 JT Tiel
Telefoon: +31 (0)344-752140
Fax: +31 (0)344-752141
Mobiel: +31 (0)643-111280
Website: www.volierebouw.com
E-mail: info@volierebouw.com

Beste materiaalgebruik Door gebruik te maken van een gealodiseerd en uniek aluminium profiel is oxidatie, en diensgevolge een langzame vergifliging van de vogel, onmogelijk.

Schitterende afwerking Door nergens poezige te gebruiken kunnen de vogels zich niet aan de papegals of gaaspunten beschadigen. Ook bij gebruik van polyurethanecoatings, geen vlekken, barsten, afgeserving of ruis vreezen.

Duurzame afwerking Persteke 45 graden hoekverbindingen zonder giftige plastic koppelstukken te gebruiken. Zelfs schrammen, slijten en dergelijke zijn op zijn minst geïmmitteerd.

Kleuren Profielen zijn standaard gealodiseerd of RAL 5009 groen, alle andere RAL kleuren zijn op bestelling leverbaar.

Gaas Wij gebruiken een A4a bestendige stalen gaas, daarna verzinkt en vervolgens voorzien van een laag aluminium met de gewenste zelfe zwarte poedercoating.

Dutchy's® bestrijden bloedmijten natuurlijk!

Bloedmijten worden in hun schuilplaats effectief en afdoende bestreden zonder gebruik van chemische middelen, maar door hun natuurlijke vijand.

Door op tijd onze Dutchy's® (roofmijten) uit te zetten, in nesten en broedkooien, kunt u aantasting voorkomen of bestrijden. Zie voor dealeradressen onze website.

Meer informatie? www.refona.nl

SCHERPE MAAGKIEZEL

* voor kanaries, tropen, wildzang, kleine parkieten, etc. * voor grote parkieten, papegallen, kwartels, fazantjes, etc. * voor postduiven.

Uw vogels hebben geen tanden. Wel een slijmvlies. Zorg dat er scherpe kiezel in zit!

VERKRIJGBAAR IN ALLE DIERENSPECIALZAKEN.

NU OOK OESTERSCHELPENGRIT

Gratis monster en folder bij:

F. THIJSSSEN MILL

SPECIALIST IN SCHERPE MAAGKIEZEL

Tel. (0485) 45 17 37 - Postbus 29, 5450 AA MILL

Door Ger Essenberg

Roodkop staartmees

Het fraaie vogeltje met een gewicht van slechts 7 gram dat u deze maand op onze kalender afgebeeld ziet, is de 11 cm grote roodkruin of zwartkeelstaartmees. Wat de kleur op het kopje betreft, zit het er zo'n beetje tussen in, niet echt rood maar ook niet echt bruin. Er is geen uiterlijk verschil tussen man en pop waarneembaar. Deze staartmeesjes met zes ondersoorten, zijn kleine buitengewoon kwieke acrobaatjes, die hun voedsel al buitlend langs takken en twijgjes opzoeken. Geen spleetje, scheurtje of barstje wordt overgeslagen en elk klein insect, spinnetje, larve of wat dies meer zij, wordt tevoorschijn gepeuterd en met smaak opgegeten, maar ook kleine vruchtjes en bessen worden niet versmaad. Hun woongebied strekt zich uit over grote delen van Zuid-China, Vietnam, Birma, de hellingen van het Himalayagebergte en het eiland Formosa. Het zijn echte bergbewoners van vooral bosrijke streken. Ze houden zich op op hoogten van 900 tot 3500 meter en ze broeden op hoogten tussen 1200 en 3000 meter. In de wintermaanden als het op grote hoogten verschrikkelijk koud wordt, dalen ze af naar lagere regionen, maar daar staat tegenover dat ze in de zomerperiodes nog weleens veel hoger gaan dan de normale hiervoor aangegeven hoogte. In het gebied waar deze staartmeesjes domicilie hebben, komen nog drie verwante soorten voor, namelijk de witwangstaartmees - *Aegithalos leucogenys* die alleen voorkomt in het noordwestelijke Himalayagebied, de zwartbruine staartmees - *Aegithalos louschistos* die hetzelfde gebied als de hoofdpersoon van dit artikel bewoont zij het minder omvangrijk en tenslotte de grijswangstaartmees - *Aegithalos filiginosus* uit Zuid- en Centraal-China.

Hoewel de nesten doorgaans worden gebouwd op een hoogte van twee tot drie meter vanaf de grond, zijn er in hoge coniferen ook wel bouwsels gevonden op soms meer dan twaalf meter hoogte. Die bouwsels mogen er zijn. Het zijn buidelvormige kunstwerkjes gemaakt van mossen, korstmossen en kleine veertjes. De ingang bevindt zich aan de zijkant. Het aantal eieren bedraagt drie tot acht en ze zijn wit of roze van kleur met purperachtige stipjes en kleine vlekjes. De broedduur bedraagt 12-14 dagen en de jongen vliegen uit als ze ruim twee weken oud zijn. Jonge vogels blijven minstens één seizoen bij de ouders. Buiten de broedperiode zwerven deze staartmeesjes groepsgewijs rond en het zachte tsék-tsjék en 'trreie' is dan niet van de lucht. Vaak bestaat zo'n zwerm uit grote gezinnen, terwijl er ook dikwijls nog vogels bij zijn die nog aan de voortplanting moeten gaan beginnen. Ook in de volière zijn ze zeer sociaal. Ze kunnen met allerlei kleine soorten gehouden worden. Ze eten dan diverse insecten, spinnen, fruit en bessen, maar ook kleine zaden. De aanbevolen ringmaat is 2,3 mm. Helaas wordt er nog maar heel weinig met deze vogels in gevangenschap gefokt.

Paradijstangara.

Helaas is op de foto niet duidelijk te zien met welke ondersoort we te maken hebben. Een volledige kleurbeschrijving geef ik u niet. Op de foto is de stuitkleur niet zichtbaar, daarom krijgt u slechts een kleine wetenschappelijke beschrijving van deze vogel

foto: Heter van den Hooven

met zijn ondersoorten. Vermoedelijk zien we door zijn gelige onderrugbevedering de ondersoort *Tangara chilensis paradisea*. Deze heeft een goudgele onderrug uitlopend naar een rode stuit. De vogel komt voor in Guyana, Noord-Brazilië en is soms dwaalgast in Suriname. Hij leeft in gemengde groepjes met de gevlekte tangara - *Tangara punctata* en de zwartkoppitpit - *Chlorophanes spiza*. Hij voedt zich met bessen en insecten die hij hoog in de boomtoppen zoekt. De nominaat *Tangara chilensis chilensis* heeft een zuiver rode onderrug en stuit. De Latijnse naam *chilensis* betekent Chili, waardoor gemakkelijk een groot misverstand kan ontstaan. Deze vogels komen namelijk in Chili helemaal niet voor. Hij komt voor in het westelijk Amazonegebied, de begrenzing van Zuid-Colombia tot en met Oost-Ecuador en Oost-Peru tot Noord-Bolivia en in het westen van Brazilië. Ze leven hoog in de boomtoppen samen met de *Tangara schrankii* en de *Tangara cyanicollis* - blauwkoptangara. De Tangara *c. coelicolor* lijkt veel op de *Tangara c. paradisea*, maar het goudgeel is meer cadmlumgeel en het rood is donkerder. Hij komt voor in Oost-Colombia, Zuid-Venezuela en Noordwest-Brazilië. Hij leeft in de boomtoppen in groepjes samen met de *Tangara schrankii* - Schrank's tangara. De *Tangara c. chlorocorys* lijkt veel op de *Tangara c. coelicolor*, maar is iets smaller en de stuit is geler van kleur. Zij leven wat meer in het lage struikgewas vlak langs de grond. Het is niet bekend met welke tangara's zij samen deze gebieden bewonen. Deze vogels komen alleen voor in noordelijk Centraal-Peru.

In onze vollières leven de paradijstangara's van vele soorten vruchten. Om hun prachtige kleur te laten behouden worden vaak granaatappels gegeven. Helaas zijn deze slechts een klein deel van het jaar te verkrijgen. Naast de vele soorten fruit die we dagelijks vers geven is ook een goede vruchtenpaté belangrijk voor deze vogels, maar ook pinky's, buffalo's (eventueel diepvries) en wat bepoederde meelwormen, eventueel aangevuld met wat eivoer, zijn nodig om ze tot broeden te brengen.

In de broedtijd zijn paradijstangara's zeer agressief tegenover hun soortgenoten. Helaas is het niet te zien of men een paar bezit. De meeste vogels van het geslacht Tangara zijn onderling niet van elkaar te onderscheiden. De volwassen paradijstangara's zijn onderling aan de stuitkleur te onderscheiden, waar het mannetje feller gekleurd is dan het popje. Om helemaal zeker te zijn beveel ik u echter dna-verenonderzoek aan. Hiermee bestaat tegenwoordig de mogelijkheid om makkelijker paren van deze vogels samen te stellen. Als we met tangara's willen fokken is het aan te bevelen ze apart in kleine vluchtjes te houden. 's Winters mogen we ze niet kouder dan 10° - 15°C zetten.

Tangara's zijn gevoelig voor schimmelinfecties in de longen, vaak als gevolg van stresssituaties, waardoor de vogels hevig hoesten. Let op dat ze nooit beschimmeld fruit krijgen. Geef u ze nectar, let dan op dat ze geen bedorven nectar drinken. In vochtige ruimten, wat vaak in de herfst en winter voorkomt, kunnen snel schimmels ontstaan. Schimmels zweven door de lucht, met alle gevolgen van dien. Hygiëne is dus zeer belangrijk. Schimmelinfecties zijn gelukkig goed te genezen met Fungizone wat alleen verkrijgbaar is op doktersrecept. Naast vele andere soorten tangara's, worden ook de paradijstangara's (ringmaat 2,9 mm) regelmatig in Nederland gefokt door de gespecialiseerde vogelliefhebbers.